

Tính nông nổi do bởi không suy nghĩ chín chắn, cần nhắc nhở người trẻ khi hành động hay tin vào mắt mũi u gì.

Thời Đệ Nhị Thế Chiến (1939 - 1945) khi Nhật tràn vào Việt Nam, vì ghét Pháp nên người Việt thời kỳ vui mừng và hy vọng bên thức dân phương Tây này sẽ bỏ đi và Nhật với chính nghĩa Đệ Đông Á sẽ giúp chúng ta lấy lại độc lập và giúp chúng ta xây dựng thành một quốc gia phú cường như họ. Ý nghĩ nông nổi này không phải chỉ có người dân phương Tây mà có cả những bậc trí thức.

Xin quý bạn đọc câu trích dẫn nổi tiếng đây của học giả Nguyễn Hiên Lê: " . . . mà chúng tôi cũng không hề tính xa: hết chiến tranh nên Nhật Bản, Đệ mà thắng thì họ có cho dân tộc mình được chút nào không, hay chính sách của họ còn khốc liệt hơn Anh, Pháp nữa, chúng tôi chỉ biết một mắt mũi u là họ thù địch với Pháp, nên mong như Nhật giúp cho cái ách của Pháp đã, rồi ra sao thì hãy hay." (Hồi ký Nguyễn Hiên Lê , trang 228).

Thức ăn cáo đói thì cướp thôi, năm 1945 Nhật gây ra cho hơn 1.000.000 người Việt chết đói , gọi là nạn đói năm Ất Dậu do Nhật thu gom thóc và bắt người Việt đào bới khoai, ngô (bắp), lúa đang trồng để trồng cấy nên cho kẻ nghèo bao nhiêu của họ.

Có lẽ cùng một ý nghĩ như thế, trước đó nhà cách mạng Phan Bội Châu, lãnh tụ phong trào Đông Du, đã đem hàng trăm thanh niên sang Nhật học hỏi và mua sắm vũ khí để Nhật giúp đánh đuổi Pháp. Pháp thấy họ u qu có thể đến bèn thả thu xếp chia sẻ quyền lợi với Nhật ở Việt Nam qua hiệp ước giữa 2 nước năm 1909, sau đó Nhật trục xuất các khố của Phan và tất cả du học sinh Việt Nam! Ông Phan cay đắng như nết: "Trông vào người tôi chết." (Vong ngoi tộc) .

Trong đời sống hàng ngày, tính nông nổi của chúng ta cũng gây biết bao điều tai hại. Ai ở Sài Gòn cách nay hơn 10 năm (thập niên 1990) đều biết một võ sĩ có tiếng ở bên Khánh Hòa nghe con trai chơi võ báo bố ăn hiệp hay đánh lộn gì đó trong quán ăn. Ông ta xách kiếm xông tới thấy một thanh niên đang ngồi ăn uống thì đâm chết ngay không hề hỏi han cho rõ nguyên nhân. Thanh niên đó chết oan vì đám thanh niên gây gổ với con ông ta đã bỏ đi. Khi bắt nhét vào khám Chí Hòa, được báo chí phỏng vấn , ông ta tỏ ra hối hận vì tính nông nổi của mình nhưng đã trễ !

Trước hay sau đó ít lâu, ở Cần Thơ cũng xảy ra trường hợp tương tự khi một Linh Mục công giáo chạy xe Honda thấy có em bé bám xe đằng sau chạy (hit and run) nếm lẫn lóc trên đường. Ông ngừng lại để ngó xe và bắt em vào bên lái. Lúc thấy thân nhân của em chạy ra thấy vậy tưởng là ông đang xe làm em bám theo ngửi xúm đánh đập túi bụi gây ra cái chết cho ông. Đến khi được người hàng xóm cho biết sự thật thì không làm sao cho ông Linh Mục sống lại nữa.

Hiện tượng nông nổi này rất phổ biến, đến 80% chúng ta mắc phải nhất là trong giai đoạn cao của trình độ vua chúa ngày xưa hay Thời Thơng, Chế độ thực dân, quan chức miền Nam cũng như miền Bắc trước 1975 và cả nước ngày nay. Thấy con đánh lộn với con hàng xóm, hay bắt nạt trẻ em vì cớ đâu tiên là la mắng hay đánh đập con người không cần biết con mình hay con người sai. Nhưng bậc có quy tắc còn hơn thế nữa, chung quanh có một đám thân cận là con cháu hay tôi tớ sẵn sàng tâu bẩm người khác tùy theo cảm tình yêu ghét của chúng. Nhưng người có quy tắc này khi được bẩm báo không hề tìm hiểu, cân nhắc, tìm bằng chứng khách quan, chỉ vì cớ thù địch thế ng tay. Ngày nay có người cho rằng ông Cao Bá Quát chết vì tính cao ngạo làm cho vua và các quan trong triều ghét nên bắt đầy ra làm giáo thụ huyện Quốc Oai, tỉnh Sơn Tây. Chế độ bao lâu ở vùng này có gì đáng nói lên, quan sát thì ông làm lo lắng thì là bắt đem chém.

Nên xưa và nay, trong chính quy tắc đâu tỏ ra một thế giới phức tạp như nhữnđồng đũa. Lại ở chúng một phần, nhưng lại chính là ở nơi sống của chúng ta và nhất là những người có quy tắc chứ không gót bắt được cái tính, nhữnđũa, chỉ tin ý!

Nhieu người Việt sang Mỹ, thấy người ta ly hôn cũng bắt chước ly hôn; một số thanh niên (nam, nữ) thấy người ta "move out" khi gia đình cũng "move out" để được sống tự do, tưởng như vậy là văn minh tân tiến không biết rằng đó là những hành động mà những người Mỹ hay xã hội Mỹ chê trách, không muốn có.

Trong một cuộc thăm dò ý kiến được đài truyền hình ABC công bố cách đây ít lâu thì đa số người Mỹ cho rằng lý do là đau khổ nhất trong cuộc sống.

Nên chúng ta không nên làm theo những mô cho thì nay có 44 đời Thời Thơng chỉ duy nhất có ông Reagan ly hôn mà được bầu vào chức vụ, để chúng ta người Mỹ không nghĩ lý do là một việc làm tồi, trái lại người ta lên án cái trào lưu này như là những nhà đạo đức và những người hoạt động Xã Hội. Hiện nay giới trẻ ở Âu, Mỹ nhiều người đã bắt đầu ý thức và đã bắt đầu có nhận thức trong việc lập gia đình, không sống với vàng bông thối nữa.

Chúng ta cũng đừng nghĩ tình thân gia đình của người Mỹ và Âu châu lỏng lẻo hay tan rã . Trong những cuộc tiếp xúc chúng tôi thấy người ta cũng tôn trọng ông bà , cha mẹ như chúng ta, người con lễ nghi trước ông bà, cha mẹ cũng rất hãnh diện và thoải mái yêu con cháu của họ . Bà Nancy Pelosi đứng đầu kim Chết Tịch Hồ Việt Nam rất hãnh diện đã là "GrandMa " (Bà nội hay bà ngoại) , còn bà Carol Keeton Rylander nguyên Kiểm Toán Viên (Comptroller) của Tiểu Bang Texas mới đây khi ra thăm các Thành Phố của Bang này cũng khẳng khái yêu cầu Ban Tịch chết bêu cái đầu của "Grand Ma" trong truyền đơn vận động và phiêu bu của bà . Phó Tổng Thống Dick Cheney luôn luôn có cháu nội bên cạnh .

Những dịp lễ lớn như Thanksgiving, Christmas (Giáng Sinh) và Năm Mới dù xa, các chức triểu người Mỹ lái xe hay đi máy bay hàng ngàn cây số để thăm ông bà, cha mẹ , bà con họ hàng của họ . Con cái 18, 19 tuổi của họ hành hương hay chạ có gia đình bạn bè nhà ra đi riêng người ta không cần được những người không cho đó là đi du lịch để đi, đáng khen. Nhiều bạn của cha mẹ đã cảm thấy không cho đi của con họ đi riêng quay trở lại. Con cái còn đang đi học người ta cũng chu cấp những không bao bọc , nuông chiều thái quá như chúng ta, người ta muốn con cái tiếp xúc tiếp xúc, tiếp xúc ngoài đời bằng cách làm việc bán thời gian để kiếm thêm tiền tiêu, không cho chúng hoàn toàn dựa vào cha mẹ .

Chúng ta vì nông nòi, nên dù không chịu tìm hiểu, thấy mặt sự người ta sống phóng túng tiếp tục đó là nếp sống văn minh của người Âu Mỹ và với vàng bạc thối nát .